

Mirosław Fudziński, Ewa Kurylak

Raty, gm. Somonino, woj. gdańskie,
st. 1

Informator Archeologiczny : badania 22, 64

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Raty, gm. Sominino,
woj. gdańskie,
st. 1

Muzeum Archeologiczne w Gdańsku

Badania prowadził mgr Mirosław Fudziński przy współudziale mgr Ewy Kurylak. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Trzeci sezon badań. Cmentarzisko ludności kultury wschodniopomorskiej z wczesnego i środkowego okresu lateńskiego.

Przebadano obszar o powierzchni 680 m², odkrywając łącznie 12 obiektów. W części północnej i północno-wschodniej cmentarzyska odkryto 6 palenisk. Poza nielicznymi fragmentami ceramiki, zawierały one znaczne ilości węgla drzewnego.

Przebadano też na długości 45 m, pas pola szerokości 1,5 m, przylegający do drogi polnej od strony północno-zachodniej. Odkryto dwa groby skrzynkowe, jedyny odkryty do tej pory na cmentarzysku grób jamowy, skupisko ceramiki i dwa skupiska kamieni, prawdopodobnie zniszczone groby. Wszystkie obiekty znajdowały się na granicy pola i drogi.

W części południowo-zachodniej cmentarzyska, na długości 21 m, badaniami objęto powierzchnię samej drogi. Na obiekty nie natrafiono. Dokumentacja znajdują się w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Badania będą kontynuowane.

Reda,
woj. gdańskie,
st. 2

Muzeum Ziemi Puckiej w Pucku

Badania prowadziła mgr Jantina Kurowska. Finansowała Elektrownia Jądrowa "Zarnowiec" w Budowie. Pierwszy sezon badań. Osada wielokulturowa z okresu neolitu, wpływów rzymskich i wczesnego średniowiecza.

Stanowisko odkryte w trakcie badań AZP, które ujawniły ślady osadnictwa starożytnego i wczesnośredniowiecznego. Usytuowane jest ono w pradolinie rzeki Redy, na jej lewym brzegu (administracyjnie tereny te wchodziły w skład miasta Redy - na ul. 12 marca).

Badania miały charakter ratowniczy. Złożono siedem dużych wykopów, przeprowadzonych sondazowym rozeznaniem. Objęły one obszar 800 m². Nie stwierdzono w nich zalegania warstwy kulturowej. Bezpośrednio poniżej próchnicy współczesnej z nielicznym materiałem ceramicznym wystąpił cielec. W poszczególnych wykopach odkryto łącznie 6 jam.

Na szczególną uwagę zasługuje jama (w wykopie V) o wymiarach 230 x 130 cm i głębokości 65 cm o przekroju nieckowatym. Inwentarz jej stanowiły ułamki naczyń ceramicznych wstępnie zaliczone do kultury pomorskiej.

Dokładniejsze ustalenie funkcji i chronologii tego obiektu będzie możliwe dopiero po wnikliwej analizie materiału i dokumentacji.

Materiały z badań znajdują się w Muzeum Ziemi Puckiej.

Badania będą kontynuowane.

Stupsk,
woj. ciechanowskie,
st. 1

Muzeum Ziemi Zawkrzeńskiej
w Mławie

Badania prowadził mgr Andrzej Grzymkowski, konsultacja - prof. dr hab. Jerzy Okulicz. Udział wzięli mgr Leszek Arent i mgr Andrzej Panasiuk. Finansował WKZ w Ciechanowie. Drugi sezon badań. Cmentarzisko kultury przeworskiej i wielbarskiej. Pozostałości osadnictwa średniowiecznego.

Przebadano obszar 450 m² położony na północny wschód i wschód od krawędzi rozległego zwirowiska, które zniszczyło dużą część cmentarzyska. W sumie odkryto 38 obiektów, w tym kilka jam średniowiecznych. Dominowały groby ciałopalne z okresu przedrzymskiego i wczesnorzymskiego, należące do kultury przeworskiej (faza A2-B2). Kilka odkrytych pochówków ciałopalnych należy do kultury wielbarskiej. Pozostałości jam grobowych oraz liczne uszkodzenia wielu grobów świadczą o znacznym stopniu zniszczenia stanowiska.

Na uwagę zasługuje grób wojownika oznaczony nr 20/86, jamowy, obsypany stosem, w którym pod warstwą ceramiki, w spodzie grobu, wśród przepalonych kości, znaleziono podwójnie zgłęty miecz żelazny z pochwą (typ II), duży zgłęty grot oszczepu, odwrócone umbo typu 2, stożkowato półkolistę, a w nim: żelazny tok od drzewca oszczepu, dużą pęsetę, spękaną